

en saadan Tilstand, at Jernbanebefordringen vilde paaføre dem unødvendige Lidelser, hvorhos det bestemmes, at vedkommende Dyrlæge i Dyrenes Interesse kan anordne, at Befordringen kun kan finde Sted i Vognladninger.

a d § 1, P u n k t 5. I § 55 ændres 3. Stykke i Overensstemmelse med § 1 i Lov Nr. 152 af 17. Maj 1916 om Værn af Dyr, ved hvilken Lov Straffelovens § 297, i Overensstemmelse med hvilken Paragraf det paagældende Stykke nu er formuleret, er bortfalden.

a d § 1, P u n k t 6. Ved dette Punkt fastsættes det nye Grundlag for Taksterne for Personbefordring. Da de nugældende Takster er dannede ved en procentvis Forhøjelse ($33\frac{1}{3}$ pCt.) af de paa Grundlag af Loven af 21. December 1918 udregnede Takster, se det herom ovenfor anførte, findes der for Tiden ikke nogen bestemt Grundtakst pr. km for Billetter. En Nedsættelse af Billetpriserne for III Klasse med gennemsnitlig 10—12 pCt. fører imidlertid for Afstande, for hvilke Billetprisen nu udregnes proportionalt, til en Pris af ca. 5 Øre pr. km, og man har derfor foreslaaet en Grundtakst af 5 Øre pr. km som Maksimumstakst. Som ovenfor nævnt har man foreslaaet Maksimumstaksten for II Klasse pr. km til $1,7 \times$ Prisen for III Klasse = 8,5 Øre. Den ret betydelige Udvandring fra II til III Klasse begrundes en saadan Nedsættelse.

For de lange Afstande vil man bibeholde Zonetakster, men man foreslaar disse anvendte allerede fra 226 km i Stedet for som nu fra 257 km, og man har tænkt at gøre Nedsættelsen i Billetpriserne for Afstande over 225 km noget større end for de kortere Afstande, hvad der i Lovforslaget er antydnet ved den foretagne Nedsættelse af Mindstepriserne for de længste Afstande fra 60 Kr., 40 Kr. og 20 Kr. til 43 Kr., 27 Kr. og 16 Kr., henholdsvis for I, II og III Vognklasse.

Mindstebetalingen for Billetter er foreslaaet fastsat til 30 Øre for III Klasse (nu 35 Øre) og for II Klasse til 55 Øre (nu 2×35 Øre = 70 Øre).

Prisen for Hurtigtogsbilletter er foreslaaet nedsat fra 6 Kr., 4 Kr. og 2 Kr. til 2 Kr. 75 Øre, 1 Kr. 75 Øre og 1 Kr., hvilket er en langt større Nedsættelse end Nedsættelsen for almindelige Billetpriser, men den nuværende Betaling maa ogsaa siges at være for høj, og den bidrager mere end det er heldigt til at fordyre de længere Rejser, der som Regel kun kan foretages med Benyttelse af Hurtigtog.

Forelagte Lovforslag m. m.

Prisen for Abonnementskort til samtlige Strækninger foreslaas for III Klasse sat ca. 70 pCt. højere end i 1914, medens Prisforholdet mellem Klasserne ordnes som ved Billetpriserne. Bestemmelsen om den Rabat, der maa gives ved Udregningen af Prisen for flere Maaneders Kort, er i Realiteten ikke ændret, men Affattelsen er gjort tydeligere end den nuværende.

Punkt f i § 60 er omredigeret. Der er heller ikke her Tale om nogen Realitetsændring, da det ligesom nu er Hensigten at have fuldt Billetsalg paa alle Ekspositionssteder undtagen paa Holdepladser og Billetsalgssteder, som ikke er indrettede til at have saa stort et Billetsalg, men Ændringen er foretaget for ved Lejlighed at kunne gaa over til at lade de nuværende Holdepladser benævne Stationer.

I Bilag 2 findes en Sammenstilling mellem de nugældende og de nye Billetpriser.

a d § 1, P u n k t 7. Ved dette Punkt fastsættes det nye Grundlag for Taksterne for Godsbefordring.

Da de nugældende Takster er dannede ved procentvise Forhøjelser af Taksterne efter Loven af 21. December 1918, findes der for Tiden ikke en bestemt Takstskala pr. km for Gods, men Bibeholdelse af de den 5. Juli 1921 indførte Ilstykgodstakster og en Nedsættelse af Taksterne for Fragtstykgoods med ca. 25 pCt. og for Vognladningsgoods med ca. $12\frac{1}{2}$ pCt. fører til de i Lovforslaget (§ 61, 2) angivne Maksimumstakster. Mindstefragterne (§ 61, 3) er for Vognladningsgoods nedsatte i samme Forhold som Vognladningsfragten i Almindelighed, medens de for Stykgods, hvor de nu er forholdsvis høje, er nedsatte med en større Procentsats end Stykgodstaksterne. I Overgangsbestemmelserne har man for de deri omhandlede Forsendelser fastsat samme Mindstefragter som for andet Gods, en Bestemmelse, der formentlig ikke har større praktisk Betydning. Løvrigt foreslaas den Ændring i Bestemmelserne, at fersk Fisk skal befordres som Ekspressstykgoods til Ilstykgodstaksten uden det Tillæg af 50 pCt., som beregnes ved andre letfordærlige Varers Befordring som Ekspressgoods. Fisken maa siges at indtage en Særstilling blandt de nævnte Varer, baade derved, at dens Kvalitet i saa udpræget Grad paavirkes af Befordring, og derved, at Befordringen ofte skal ske over meget lange Afstande.

I § 61, 1. c, har man rettet en Trykfejl, der er indløbet under Behandlingen af Loven af 21. December 1918. Det skulde hedde »Godsets Vægt og Omfang« og ikke »Godsets Vægt eller Omfang«.